

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی قزوین

دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه

جهت دریافت درجه دکترای دندانپزشکی

موضوع

بررسی وضعیت پرپودنتال در بیماران دیابتی نوع I
مراجعه کننده به بیمارستان
بوعلی سینای شهرستان قزوین در سال ۱۳۸۱

استاد راهنما

سرکار خانم دکتر آسیه مظفری

نگارش

مجید اصغری

چکیده:

بیماری دیابت ملیتوس شامل مجموعه ای از اختلالات می باشد که وجه مشخصه آن سطح بالای گلوکز خون به طور غیر طبیعی ناشی از عدم وجود انسولین یا نقص در استفاده از انسولین می باشد. تشخیص دیابت با بالا بودن گلوکز خون (FBS) بیش از 126 mg/dl ، طی دوبار آزمایش) محرز می شود. درمان دیابت نوع I با تجویز انسولین صورت می گیرد.

در دیابت کنترل شده تغییرات زیر در مخاط دهان گزارش شده است: خشکی دهان، از دست دادن دندانها، ژنژیویت، پریودونتیت، آبسه های ادنتوزنیک، پوسیدگی ها و ضایعات بافت نرم زبان و مخاط.

شاید اساسی ترین تغییر در این بیماران، کاهش مکانیسم های دفاعی و افزایش

حساسیت به عفونت باشد که منجر به بیماری مخرب پریودنتال می شود.

بیماری پریودنتال در افراد دیابتی از الگوی خاصی پیروی نمی کند ولی توزیع و

شدت محرک های موضعی بر شدت بیماری پریودنتال موثر است. دیابت پاسخ

بافت های پریودنتال را به محرک های موضعی تغییر داده، تحلیل استخوان را تسریع

می نماید و ترمیم بافت های پریودنتال را پس از جراحی به تأخیر می اندازد.

تحقیق انجام شده در جهت بررسی شیوع بیماری پریودنتال در دیابتی های نوع I

و همچنین آگاهی دادن به این بیماران در زمینه مشکلات پریودنتالی آنها بود، زیرا که

تقریباً تمامی این افراد از تأثیر دیابت بر روی نسوج دهان و پریودنتال خود بی اطلاع

بودند.

این تحقیق با انتخاب و معاینه ۶۰ بیمار دیابتی نوع I که فاقد عوامل تأثیر گذار دیگر، نظیر مصرف دخانیات، حاملگی، استفاده از پروتز و عدم وجود بیماری سیستمیک دیگر غیر از دیابت بودند، انجام گرفت. بدین منظور اندازه گیری پلاک (PI) به روش OHI-S انجام گرفت. میانگین میزان پلاک $0.52/5$ ، میانگین میزان خونریزی پس از پروب $0.41/3$ ، میانگین از دست دادن اتصال 0.25 میلیمتر، میانگین عمق پروب $2/6$ میلیمتر، میانگین سن $27/3$ ، میانگین قند خون $122/8$ mg/dl و میانگین مدت ابتلا $6/2$ سال بود.

$86/7$ ٪ از افراد ژنژیویت داشتند. این مطالعه نشان داد $13/3$ ٪ افراد مورد مطالعه بیماری پریودونتیت داشتند و همچنین افزایش سن و افزایش مدت ابتلا با بیماری پریودنتال مرتبط است..

این مطالعه نشان داد که شیوع بیماری پریودنتال در افراد دیابتی نوع I خوب کنترل شده تفاوتی با افراد غیر دیابتی ندارد.